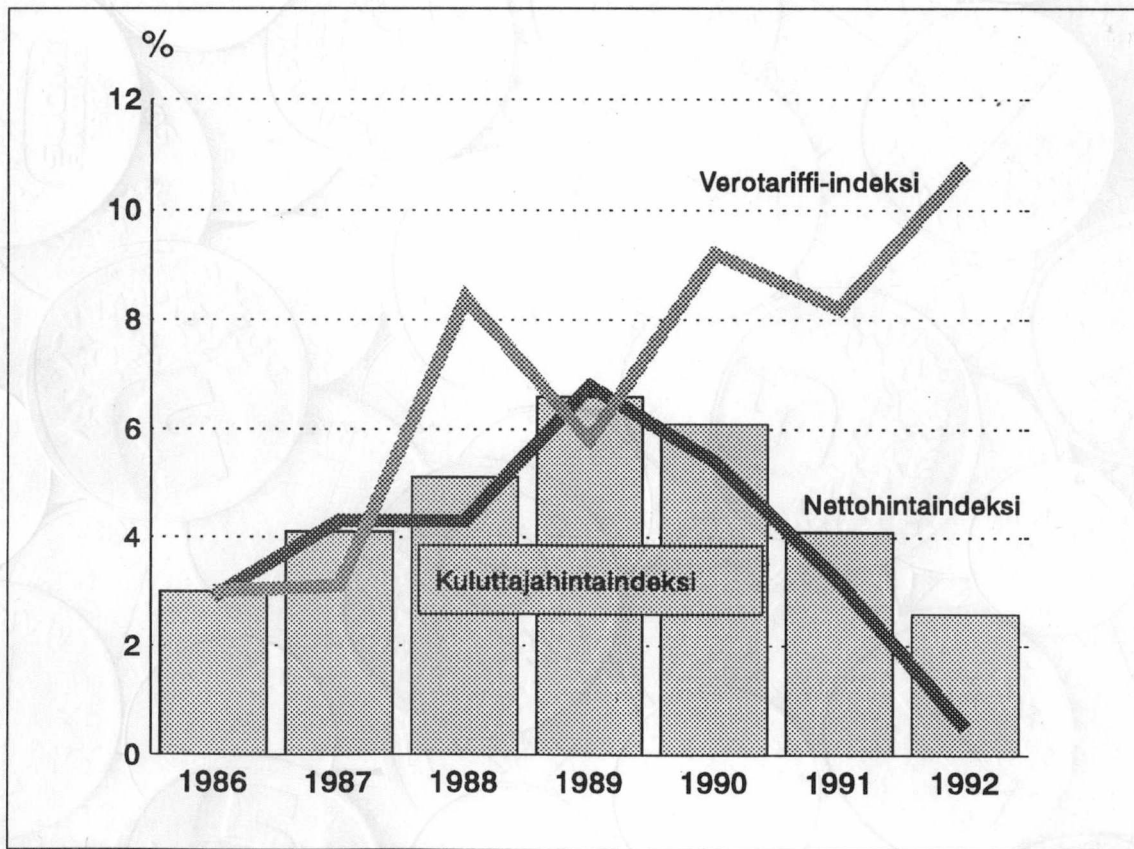

Hinta- ja palkkatiedote 1

8.3.1993

Kuluttajahinta-, verotariffi- ja nettohintaindeksin vuosimuutos

Hinta- ja palkkatiedote 1

8.3.1993

Inflaatio vai deflaatio?	3
Kallis vai halpa?	8
Palkat	
Reaaliansioiden lasku kiihtyy	9
Teollisuuden toimihenkilöiden kuukausiansio 11 286 markkaa	10
Teollisuustyöntekijöiden ansiot nousivat 1,9 %	11
Linja-autonkuljettajan tuntiansio 46,94 markkaa	12
Maataloustyöntekijöiden keskituntiansiot 36,91 markkaa	13
Valtion tuntipalkkaiset vähentyneet voimakkaasti	13
Seurakuntien viranhaltijoiden kuukausiansio nousi 0,5 %	14
Uusi PALKAT – mikro-ohjelmisto asiakaspalvelua tehostamaan	16
Hinnat	
Raaka-aineiden maailmanmarkkinahinnat – HWWA-indeksi	18
Indeksitaulukko	19

Hinta- ja palkkatiedote ilmestyy kuusi kertaa vuodessa. Siihen kootaan ajankohtaista tilastotietoa hinnoista, palkoista ja työtaisteluista.

Vuosikerta 150,-

Julkaisun tilaukset:

Puhelin (90) 1734 2011
Telefax (90) 1734 2474

Viime vuoden numeroiden teemoina ovat olleet mm.:

- Kansainvälinen hintavertailu
- 80-luvun palkkojen reaali kasvusta pysähdystä kohti
- Kuntasektorin työvoimakustannukset vuonna 1990
- Devalvaation vaikutus tuonti- ja vientihintoihin
- Kansainvälinen palkkavertailu
- Kuntasektorin työpanos ja sen käyttö vuonna 1990

Inflaatio vai deflaatio?

Lähes kaikki talouden indikaattorit viestivät syvästä lamasta. Bruttokansantuote ei näytäkään kääntyneen nousuun ja ns. virallinen optimismi odottaa edelleen nollakasvua. Työvoimasta 15,4 prosenttia on työttömänä. Yksityinen kulutus ja kotitalouksien käytettävissä olevat tulot alenevat kuluvana vuonna. Inflaatio on säilynyt hyvin matalana huolimatta markan voimakkaasta devalvoitumisesta.

Tulojen aleneminen ja sen kasvava uhka lisäävät epävarmuutta. Säästämisaste on noussut ennätyskorkeaksi; ihmiset kokevat joutuvansa säästämään pahan päivän varalle. Tilastokeskuksen kuluttajabarometrin mukaan ihmisiltä puuttuu uskallusta suurempien hankintojen tekemiseen. Vain 1,7 prosenttia aikoi viime marraskuussa vaihtaa varmasti omistusasuntoa seuraavan 12 kuukauden aikana ja 1,5 prosenttia suunnitteli auton ostoa seuraavan puolen vuoden aikana. Kuluttajabarometrin mukaan ihmiset eivät myöskään odota inflaation merkittävää kiihtymistä.

Inflaatio ei ole yksiselitteinen

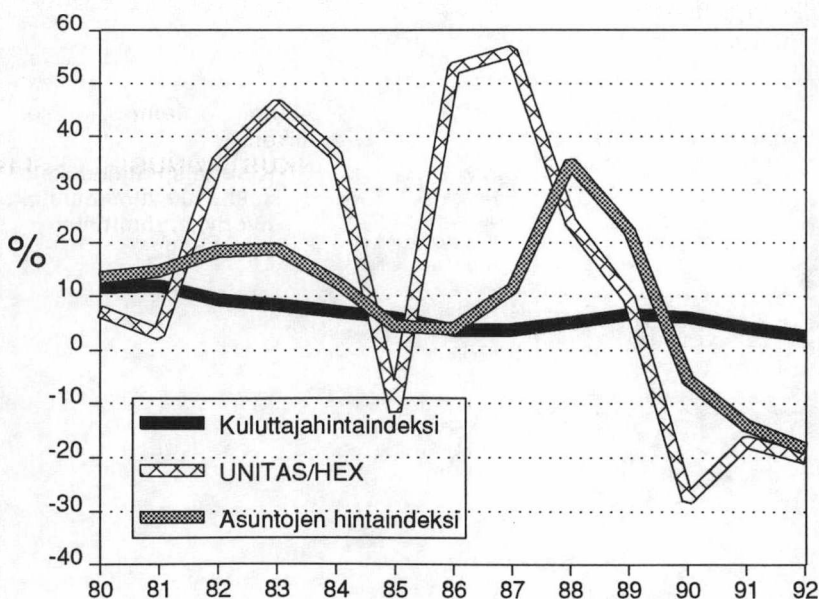
Inflaatiolla on monta mittaria, joista keskeisin on kuluttajahintaindeksi. Se on myös mittareista kansainvälisesti käytetyin. Kuluttajahintaindeksi mittaa hintakehitystä kotitalouksien kannalta.

Yksityisen kulutuksen osuus on kuitenkin vain noin puolet bruttokansantuotteesta. Toisen puoliskon muodostavat julkinen kulutus, ulkomaankauppa sekä investoinnit. Näiden hintakehitystä voidaan kuvata mm. tuottajahintaindeksien sekä julkisten menojen hintaindeksin avulla. Niin sanottu BKT:n hintaindeksi kuvaa koko kansantalouden hintakehitystä.

Pääomamarkkinoiden arvonmuutokset ovat olleet rajuja viimeisen viiden vuoden aikana. Jos vuotuisen bruttokansantuotteen lisäksi halutaan mitata olemassa olevan pääomakannan arvonmuutosta, mittarivalikoimaan tulee liittää osakeasuntojen, kiinteistöjen (toimisto-, liike- ja tehdasrakennukset, omakotitalot, pelot, metsät, rantatontit jne.) ja arvopapereiden hintakehitys. Näistä osalle, kuten esimerkiksi osakeasunnoille ja arvopapereille, on jo olemassa hintaindeksit.

Oikean kuvan saamiseksi hintakehityksestä on hyvä seurata keskeisiä hinta-, kustannus- ja palkkaindeksijä.

Kuluttajahintaindeksi mittaa hintakehitystä kotitalouksien kulutuksen näkökulmasta. Kulutushyödykkeitä tuottavan ja jakelevan sektorin näkökulmasta hintakehitystä voidaan tarkastella nettohintaindeksillä, joka on välillisten verojen ja tukipalkkioiden vaikutuksella korjattu kuluttajahintaindeksi.

Kuvio 1
Kuluttajahintojen, asuntojen
hintojen sekä pörssikurssien
muutokset

Devalvaatio on nostanut vain vähän hintoja

Viime vuoden hintakehityksen keskeinen piirre oli devalvaation vähäinen vaikutus kotimarkkina- ja kuluttajahintoihin. Kuluttajahintaindeksillä mitattu inflaatio on Suomessa hidastunut jo pitkään. Sen sijaan arvopaperimarkkinoilla ja asuntomarkkinoilla hintakuplat ovat puhjonneet.

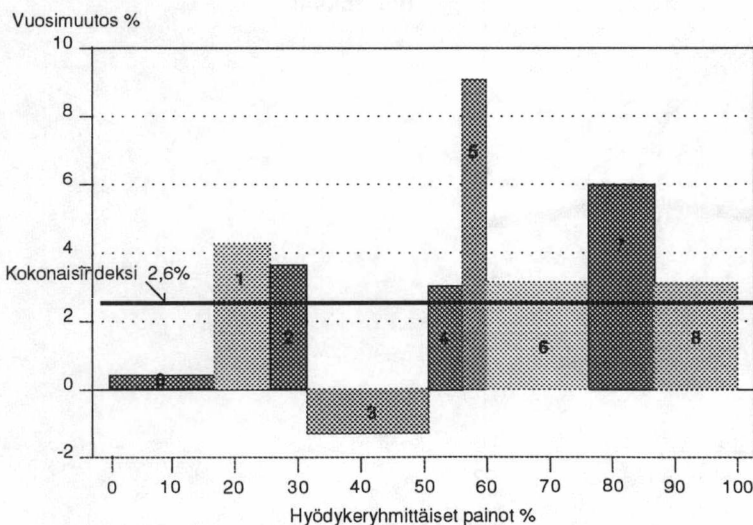
Devalvoituminen on tähän mennessä nostanut kuluttajahintoja useita prosenttiyksiköitä vähemmän kuin samanaikaisen devalvaatioiden jälkeen aiemmin.

Tukkuhintaindeksin vuosinousu oli joulukuussa vain 3,1 prosenttia. Tuontitavaroiden tukkuhinnat kallistui-
vat 8,2 prosenttia, mutta kotimaisten tavaroiden vain 1,1 prosenttia. Tuontihintojen nousu ei ole heijastunut kotimarkkinoiden hintatasoon. Tämä käy ilmi esimerkiksi tukkuhintaindeksin kotimaisten tavaroiden hintakehityksestä.

Suomen markka devalvoitiin marraskuussa 1991 ja kellutus päätös tehtiin syyskuussa 1992. Euroopan yhteisön rahayksikkö ECU on kallistunut lokakuusta 1991 tammikuuhun 1993 noin 32 prosenttia. Dollari kallistui samana aikana saman verran, joskin nousu tapahtui vasta vuoden 1992 lopussa. Dollarin kurssi-kehitys on eräs selitys sille, että devalvaatio on vaikuttanut hintoihin vähän. Dollarin aiheuttamat paineet alkoivat tuntua vasta vuoden 1992 lopulla.

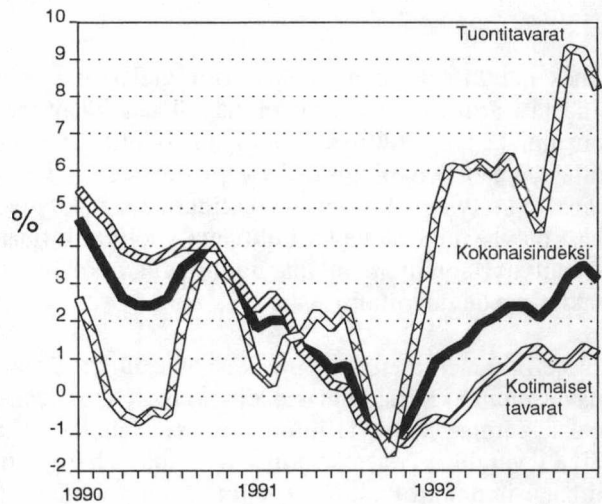
Valuuttakurssimuutokset näkyvät kotimaisen hintatason nousuna, mutta eivät läheskään täysimääräisinä, mikä johtuu ainakin seuraavista seikoista:

- Suomen markan osuus tuonnin laskutusvaluuttana on noin viidennes
- vajaa kolmannes tuonnista maksetaan dollareissa, joten dollarin (devalvaatiopäätöksen jälkeen aleneva) kurssi-kehitys hillitsi markkahintojen nousua

Pylvään leveys kuvaa hyödykeryhmän painoa kuluttajahintaindeksissä

Kuvio 2
Tuontitavaroiden ja kotimaisten tavaroiden tukkuhintojen kehitys

- raaka-aineiden maailmanmarkkinahinnat ovat alentuneet
- ulkomaiset valmistajat ovat alentaneet valuuttamääräisiä hintojaan
- kotimainen heikko kysyntä on hillinnyt hintojen nostamismahdollisuuksia, suhteelliset kateet ovat alentuneet.

Julkinen sektori on pitänyt huolen inflaatiosta

Kuluttajahintaindeksiä on perinteisesti tarkasteltu siten, että indeksissä mukana olevat runsaat 400 hyödykettä on ryhmitelty hyödykeryhmittäin.

Kuvio 3
Kuluttajahintaindeksin 1985=100 vuosimuutokset hyödykeryhmittäin, vuosi 1992

- Hyödykeryhmät:
0. Ravinto
 1. Juomat ja tupakka
 2. Vaatetus ja jalkineet
 3. Asuminen, lämpö ja valo
 4. Kotitalouskalusto ym.
 5. Terveystieteiden ja sairaudenhoito
 6. Liikenne
 7. Vapaa-aika, virkistys ja koulutus
 8. Muut tavarat ja palvelut

Kun kuluttajahintaindeksiä tarkastellaan pääryhmittäin, on samalla otettava huomioon kunkin ryhmän suhteellinen vaikutus kokonaisuutukseen, eli ryhmän osuus indeksin painoista. Kuviossa 3 pylväiden leveys kuvaa hyödykeryhmän osuutta kotitalouksien kulutusmenoissa (eli sen painoa indeksissä). Pylvään korkeus kuvaa hyödykeryhmän kuluttajahintojen keskimääräistä muutosta vuoden 1992 aikana.

Vuoden aikana selvästi eniten kallistui terveydenhoito. Pylvään kapeus kertoo terveydenhoidon kuitenkin olevan suhteellisen pieni menoerä kotitalouksien kulutuksessa. Terveydenhoidon hintakehitys kertoo kuluttajan todella maksaman hinnan muutoksen. Omavastuuosuuksien kasvaminen selittää pääosin terveydenhoidon kallistumisen.

Toisaalta asumisen ja ravinnon hinnat ovat laskeneet. Vaikka lasku etenkin ravinnon osalta on hyvin pieni, aiheuttaa se painonsa puolesta merkittävän inflaatiota alas vetävän vaikutuksen. Sama pätee asumiseen. Pelkästään asuntojen hintojen lasku veti kokonaisindeksiä alaspäin yhden prosenttiyksikön.

Kuluttajahintaindeksin pääryhmittäinen tarkastelu on myös sangen kankea. Tarjolla on muitakin vaihtoehtoja. Tarkastelu voidaan tehdä esimerkiksi jakamalla indeksi tavaroihin, palveluihin ja asumiseen. Tämä tarkastelu on osoittanut muunmuassa sen, että koko 1980-luvun palveluiden hinnat nousivat selvästi nopeammin kuin hinnat keskimäärin.

Kuluttajahintaindeksin hyödykkeitä voidaan ryhmitellä myös seuraavasti:

- **valtion maksut**, joihin on luettu valtion palveluitaan perimät maksut sekä sellaiset valmisteverolliset tuotteet, joiden hinnannuodostuksessa valtion

osuus on ratkaiseva (alkoholi, tupakka, polttoaine). Niiden osuus tässä laskelmassa on kokonaisindeksistä 15,7 prosenttia.

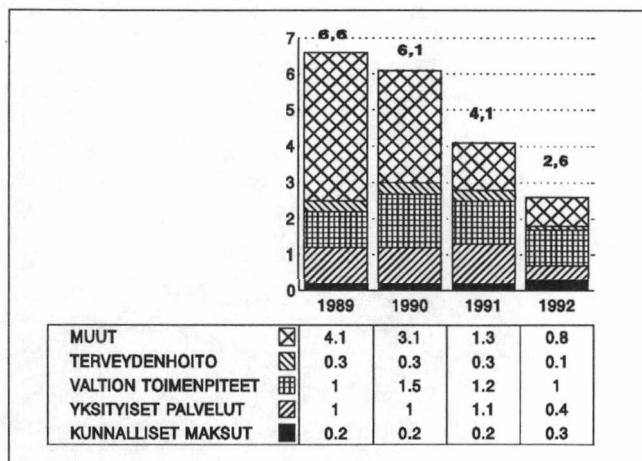
- **terveydenhoitomenoihin** on laskettu lääkkeet, silmälasit, lääkärinpalkkiot ja tutkimus- ja hoitomaksut. Niiden osuus indeksistä on 2,5 prosenttia. Ne ovat pääosin valtion toimenpiteiden piirissä olevia ei-kunnallisia palveluita.
- **kuntien palveluihin** on luettu mm. uimahallimaksut, päivähoitomaksut, paikallismatkat, sairaala- ja poliklinikkamaksut jne. Niiden osuus indeksistä on pieni, vain 1,8 prosenttia.
- **yksityisen sektorin palveluihin** on luettu matkat, puhelumaksut, erilaiset harrastemaksut, ravintolapalvelut ja pankkipalvelumaksut. Osuus indeksistä on 14,2 prosenttia.

Suuri osa kulutusmenoista kohdistuu muihin kuin edellä mainittuihin. Silti viime vuoden inflaatiosta (kuluttajahintaindeksillä mitattuna) yli 60 % johtui em. ryhmien hinnoittelusta.

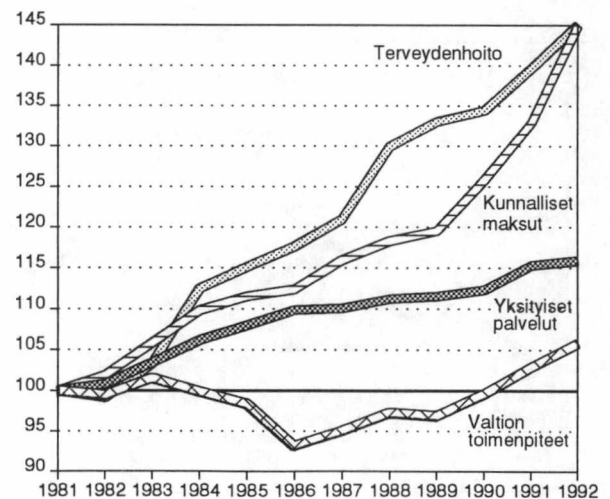
Pidemmälläkin aikavälillä – vuodesta 1981 – tämä hintasuhteiden muutosta merkitsevä kehitys on ollut käynnissä. Erityisesti kuviosta 5 huomataan, että kunnallisten maksujen nousuvauhti on huomattavasti kiihtynyt tällä vuosikymmenellä. Kuviossa kunkin ryhmän hintakehitys on suhteutettu kuluttajahintaindeksiin: mitä lähempänä käyrä on pistelukua 100, sitä vähemmän suhteelliset hinnat ovat muuttuneet.

Yksityistä palvelusektoria syytettiin kohtuuttomista hinnankorotuksista etenkin 1980-luvun loppupuolella. Tämä tarkastelu osoittaa, että hinnat nousivat selvästi inflaatiota nopeammin, mutta muitakin syntipukkeja löytyy varsinkin julkiselta sektorilta.

Kuvio 4
Kuluttajahintaindeksin vuosimuutokset ryhmiteltyinä

Kuvio 5
Reaalihintakehitys vuodesta 1981

Julkisen sektorin toimenpiteiden vaikutuksia hinnanmuodostukseen voidaan tarkastella tätäkin laajempaan ottaen mukaan tarkasteluun välillinen verotus ja valuuttakurssit. Kuluneen vuoden kuluttajahintojen muutoksien syitä voidaan (yksinkertaisen tarkastelun perusteella) eritellä seuraavasti:

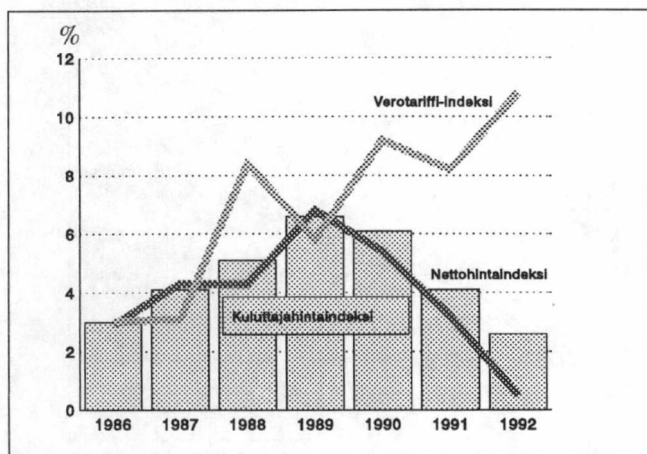
Joulukuun inflaatio eriteltyinä

Devalvaatio	1,3
Valtio	1,0
Kunta	0,2
Asuminen	-0,5
Ravinto	-0,2
Muut	0,3
Yhteensä	2,1 %

Samantapainen tarkastelu välillisten verojen ja tukipalkkioiden osalta sisältyy nettohintaindeksiin. Nettohintaindeksi on, kuten edellä todettiin, välillisten verojen ja tukipalkkioiden vaikutuksella korjattu kuluttajahintaindeksi. Jos välilliset verot nousevat ja kuluttajahintaindeksi ei muutu, niin nettohintaindeksi laskee. Jos tukipalkkiot nousevat ja kuluttajahintaindeksi ei muutu, niin nettohintaindeksi nousee.

Vuonna 1989 kehityksessä on tapahtunut selvä muutos, joka on seurausta välillisen verotuksen kiristymisestä, eli liikevaihto-, haitta- ja valmisteverojen kasvusta.

Kuvio 6
Kuluttajahintaindeksi, nettohintaindeksi ja verotariffi-indeksi

Kaikki edellä esitetyt tarkastelut tukevat sitä johtopäätöstä, että julkisen sektorin toimet ovat pitäneet kuluttajahintaindeksin muutosta (lievästi) inflatorisena. Asuntojen hinnat, kiinteistöjen hinnat ja vuokrat – yleensä varallisuusarvot – ovat alentuneet. Mutta myös kuluttajahintojen osalta deflaatio on tällä hetkellä monilla markkinoilla vallitseva ja kulutustavaroita tuottava ja jakava sektori toimii nyt likimain deflaatio-olosuhteissa.

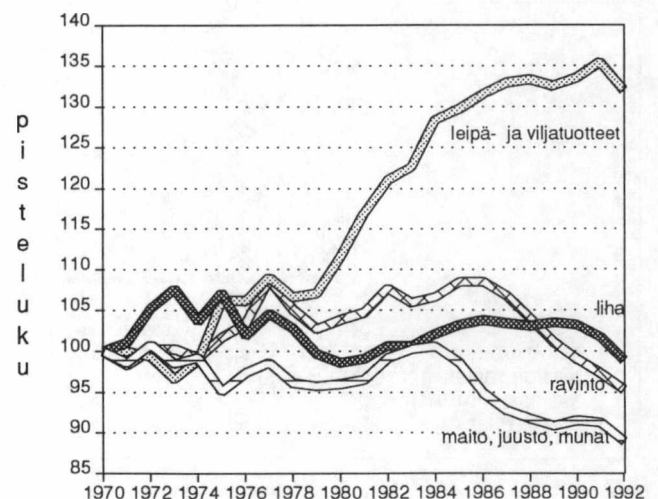
Ruoka halpenee

Vuoden 1992 aikana koettiin ennenkokematon ilmiö: ruuan hinta kääntyi laskuun. Viime kesänä ruuan hintakehitys oli ensimmäisen kerran 40 vuoteen laskeva ja kehitys on jatkunut samansuuntaisena koko loppuvuoden. Tavallista kuluttajaa tämä tieto ei ole paljon lämmittänyt, sillä muutos on ollut pientä.

Ruoka on Suomessa ollut kansainvälisesti verrattuna hyvin kallista. Etenkin leivän hinta on herättänyt katkeruutta. Kuviossa 7 on esitetty peruselintarvikkeiden hintakehitys vuodesta 1970. Kuvasta huomataan, että leipä- ja viljatuotteet kallistuivat reaalisesti (kuluttajahintaindeksiin suhteutettuna) huimaa vauhtia. Vuonna 1990 syntyi paljon keskustelua kalliista leivästä ja syntyi niin sanottu leipäliike. Samaan aikaan leivän hinta kääntyi laskuun, joka jatkuu edelleen. Esimerkiksi vuonna 1992 ruokaleivät halpenivat 1,6 prosenttia.

Ruuan hinta kääntyi reaalisesti laskuun jo vuonna 1989. Tähän vaikuttivat etenkin maitotaloustuotteiden hinnat. Lihan hinta on pitkällä aikavälillä noudatellut yleistä hintakehitystä. Viime vuoden aikana lihakin alkoi halveta.

Kuvio 7
Ruuan reaalihinnat vuodesta 1970

Onko paineita inflaation kiihtymiseen?

Valuuttakurssimuutoksista ei ole seurannut sellaista kuluttajahintojen nousua kuin aikaisemmin vastaavissa valuuttakurssien muutostilanteissa. On selvää, että nousupaineita on yhä purkautumatta. Epäselvää on kuitenkin, onko niiden purkautumiselle tilaa heikoilla markkinoilla. Jos käyttäytymisen muutos säilyy, paineet eivät purkaudu.

Kun yksityisen kulutuksen määrän lasku yhdistyy hintojen tai nettohintojen laskuun, se merkitsee monille kulutushyödykkeitä (tavaroita ja palveluja) tuottaville ja jakaville yrityksille entistä heikompaa tulorahoitusta ja vaikeuksia. On mahdollista että palveluelinkeinon työttömyysaste tulee kohoamaan kuten on jo alkanut tapahtua. Paheneva työttömyys entisestään alentaa kysyntää ja vaarana on deflaatiokierre. Tähän mennessä on koettu vasta varallisuusarvojen deflaation aiheuttama kierre.

Erityisesti pienten yritysten vaikeudet voivat myös vaikuttaa kilpailuolosuhteisiin. Seurauksena voi olla entistä pidemmälle menevää ketjuuntumista ja keskittymistä. Kilpailu muuttuisi tällöin aiempaa oligopolistisemmaksi myös palvelualoilla, mikä on ilmeisesti päinvastainen vaikutus, kuin mihin kilpailun rajoitusteiden purkamisella pyritään.

Jo tiedossa olevat julkisen sektorin toimet aiheuttavat karkeasti arvioituna 1,5 prosentin nousun kuluttajahintaindeksiin vuoden 1993 aikana.

Välillisen verotuksen kiristyminen tulee olemaan keskeinen inflaation syy. Välillistä verotusta kiristävät ainakin polttoaineveron korotukset ja sähkövero, kiinteistövero, kunnalliset maksut (vesi, terveyskeskus, "ruokahuolto", päivähoito...).

Kuluttajahintaindeksi on uudistettu

Uusi kuluttajahintaindeksi 1990=100 julkaistiin ensimmäisen kerran 15.2.1993. Tämän artikkelin tarkastelut perustuvat vanhan indeksin kehitykselle.

Uuden indeksin painot perustuvat vuoden 1990 kulutusrakenteelle. Suurimmat muutokset olivat ravinnon osuuden lasku sekä asumisen että liikenteen suhteellisen osuuden kasvu.

Kuluttajahintaindeksin uudistuksesta ilmestyy menetelmäraportti huhtikuussa 1993.

Tiedustelut:

Arja Kinnunen Puh. (90) 1734 3479
Jarmo Hyrkkö Puh. (90) 1734 3473

Kallis vai halpa?

Suomi tuli muutama vuosi sitten tunnetuksi kalliina maana. Aivan viime aikoina on tilanne muuttunut: maastamme on tullut pohjoismaiden halvin, yksityisen kulutuksen hintataso lähenee Keski-Eurooppaa.

Luotettavimmat kansainväliset hintavertailut perustuvat ostovoimapariteetteihin. Ostovoimapariteetit kuvaavat reaalista maan valuutan ostovoiman mukaista vaihtokurssia. Hintatasovertailu voidaan tehdä jakamalla ostovoimapariteetti valuuttakursseilla. Maan suhteelliseen hintatasoon vaikuttavat siten inflaatio ja valuuttakurssimuutokset.

Suomen asema kansainvälisessä hintatasovertailussa on vaihdellut huomattavasti. Vuonna 1980 olimme pohjoismaiden halvin maa. Vuonna 1985 Ruotsi oli selvästi halvempi kuin Suomi ja kaikki pohjoismaat olivat selvästi kallistuneet verrattuna Keski-Eurooppaan. Vuonna 1990 ero oli kasvanut ja nyt Suomi oli jo pohjoismaiden ja OECD:n kallein maa. Devalvaatio muutti Suomen aseman ensin vuoden 1991 lopussa Tanskan ohella pohjoismaiden halvimmaksi maaksi ja vuoden 1993 helmikuussa tilanne on muuttunut Suomelle edullisemmaksi entisestäänkin heikentyneen markan vuoksi.

Em. suhteellisen hintatason vertailu ei merkitse, että Suomi olisi tullut halvemmaksi suomalaisille. Sen tapainen tarkastelu edellyttää, että hintataso suhteutetaan tuloihin, esimerkiksi käytettävissä oleviin tuloihin tai nettopalkkoihin.

Esimerkiksi vuoden 1992 lopun tilanne kuvaa sitä että jos suomalainen haluaisi muuttaa vaikkapa Ruotsiin niin kuluttaminen tulisi 5 % kalliimmaksi kuin Suomessa eli tulojen pitäisi olla tuon verran suurempia samalle kulutustasolle pääsemiseksi.

Yksityisen kulutuksen hintatasot

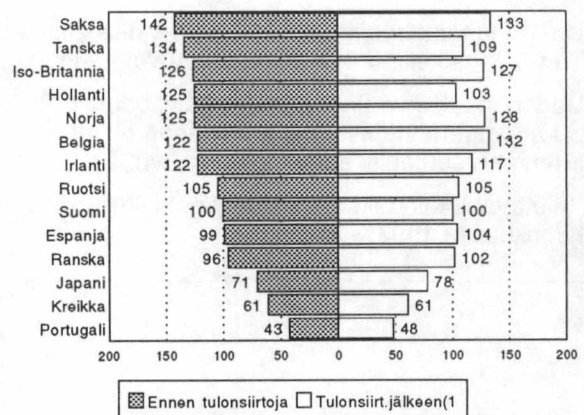
	1980	1985	1990	91:12	92:12 (29.12.)	93:1 (19.1.)	93:2 (9.2.)
Suomi	100	100	100	100	100	100	100
Ruotsi	111	93	90	107	105	105	111
Norja	104	103	97	107	116	120	126
Tanska	109	91	92	100	117	121	128
Saksa	103	78	72	81	97	100	106
Ranska	98	76	70	77	90	93	99
Englanti	89	69	62	70	70	74	73
Espanja			62	72	78	80	85
Sveitsi			90	95	118	120	126
USA	78	90	60	66	76	78	84

Vuoden 1990 hintatasoindeksiä on päivitetty inflaatio- ja valuuttakurssimuutosten mukaisesti. Viimeisimmät hintatasopäivitykset on tehty suluissa olevien päivien valuuttakurssien mukaan.

Palkansaajien tuloihin hintatasot voidaan suhteuttaa esimerkiksi käyttämällä tyyppikotitalouksia. Bruttopalkan ostovoimassa Suomi sijoittuu samalle tasolle Ruotsin, Englannin ja Ranskan kanssa. Kun tarkastelussa otetaan huomioon verot ja tulonsiirrot (joita edustaa lapsilisät) muuttuu tilanne. Tanska ja Hollanti lähestyvät Suomea. Näiden maiden suhteellisen aseman muutos johtuu erilaisesta sosiaaliturvarahoitusjärjestelmästä.

Tarkastelu on tehty tyyppikotitalouksien perusteella, eikä teollisuustyöntekijä ole kaikissa vertailun maissa yhtä edustava esimerkki. Työajan pituus ei näy vertailussa. Vertailu kuvaa työllisten ostovoimaa, joten työttömyys ei ole tarkastelussa mukana. Myös institutionaaliset erot vaikeuttavat vertailuja: esimerkiksi julkisten palvelujen laajuus ja hinnoitteluerot.

Teollisuustuntipalkan ostovoima Suomeen verrattuna v. 1991 ennen ja jälkeen tulonsiirtojen, Suomi=100

1) Tyyppikotitalous: Nelihenkkinen perhe, jossa vain mies on töissä. Palkka tulonsiirtojen jälkeen = bruttopalkka - verot - sosiaaliturvamaksut + lapsilisä

Palkat

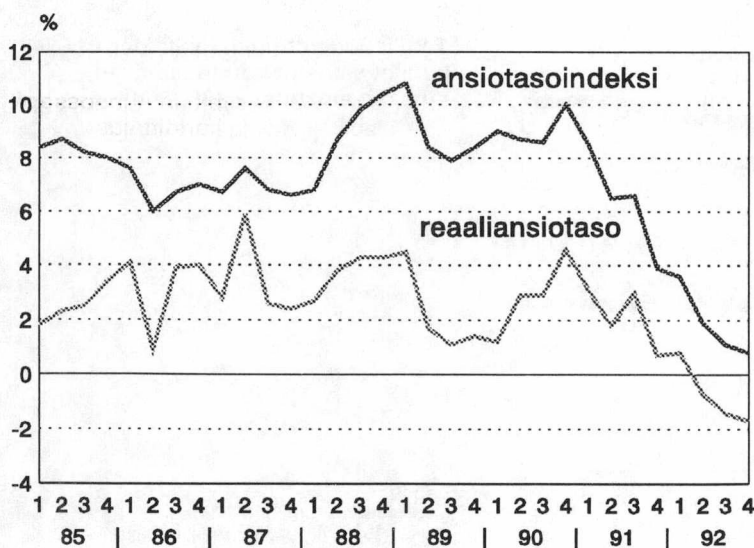
Reaaliansioiden lasku kiihtyy

Palkansaajien ansiotaso laski viime vuoden loka-joulukuussa reaalisesti 1,7 prosenttia verrattuna edellisen vuoden vastaavaan aikaan. Reaaliansiotaso sisältää inflaation, mutta ei verotuksen eikä tulonsiirtojen vaikutuksia.

Nimellisesti ansiotaso nousi loka-joulukuussa 0,8 prosenttia. Sopimuskorotuksia ei ole ollut. Ansiotasoa ovat nostaneet ikä- ja palvelusvuosilisät sekä työttömyyden aiheuttamat rakennemuutokset työssä olevien joukossa. Nimellisansiotason kokonaisnousu jäi nyt normaalia korotusvaikutusta pienemmäksi. Tästä voi päätellä, että palkat ovat joustaneet mm. alaspäin eri palkansaajaryhmien sisällä merkittävässä määrin.

Ansiokehitys on muuttunut epäyhtenäisempään suuntaan myös palkansaajaryhmien välillä. Sektoreittain tarkasteltuna nimellinen ansiokehitys oli kunnissa 1,4, valtiolla 1,1 ja yksityisillä työnantajilla 0,6 prosenttia. Toimialoista esimerkiksi teollisuuden työntekijöillä ansioiden nousu oli 1,1 prosenttia ja kuljetusalalla 0,2 prosenttia. Talonrakennusalan työntekijöiden ansiot laskivat 3,9 prosenttia.

Lähde:
Ansiotasoindeksi 1992, 4. neljännes

Ansiotaso ja reaaliansiot
1. nelj. 1985 – 4. nelj. 1992
muutos ed. vuoden
vast. neljänneksestä

Kun sopimuskorotuksia ei ole ollut, on ansioiden nousu rakenteellista liukumaa, jolla tarkoitetaan sitä, että matalapalkkaisten työntekijöiden lukumäärän vähetessä korkeampipalkkaisten osuus kasvaa. Tällöin ryhmän keskimääräinen ansiotaso nousee, vaikka yksittäisten työntekijöiden palkkataso pysyisi ennallaan.

Nyt laman aikana kun liukuma on hyvin pientä ja kun työpaikoilla henkilöstöä on vähennetty voimakkaasti, on liukumasta suuri osa rakenteellisista tekijöistä johdettava.

Vuoden 1992 neljännellä neljänneksellä keskiansio kaikilla palkansaajilla oli ennakkotietojen mukaan 9 417 mk, miehillä 10 332 mk ja naisilla 8 450 mk kuukaudessa.

Palkansaajien ansiotasoindeksi mittaa säännöllisen työajan keskiansioiden nimellistä kehittymistä työssä olevilla palkansaajilla.

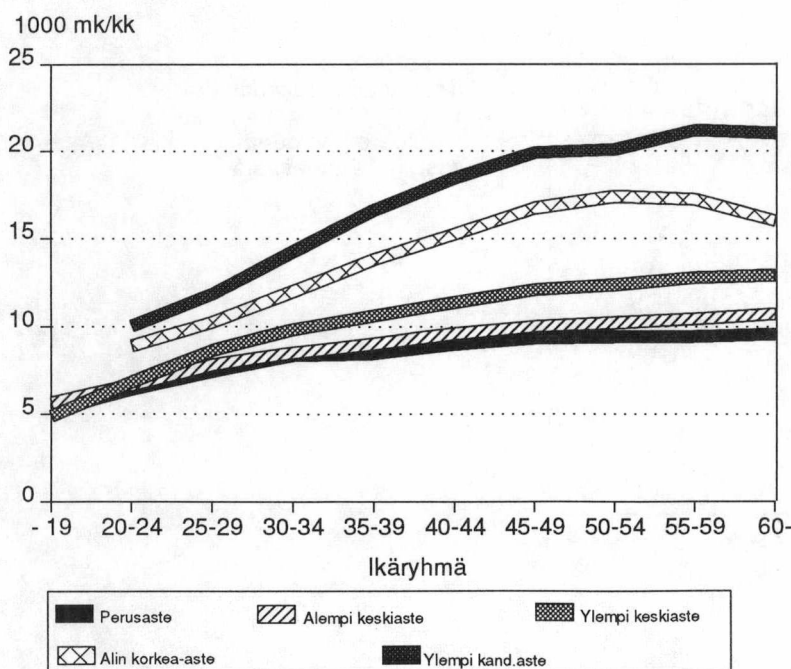
Teollisuuden toimihenkilöiden kuukausiansio 11 286 markkaa

Teollisuuden toimihenkilöiden kuukausiansio oli elokuussa 1992 11 286 markkaa, missä oli nousua edellisen vuoden elokuusta 1,2 %. Kun kuluttajahinnat nousivat samaan aikaan 2,4 %, ovat ansiot laskeneet reaalisesti noin prosentin. Miesten ansio oli 12 903 ja naisten ansio 8 685 markkaa.

Konttoritoimihenkilöiden ansio oli 8 373, teknisten toimihenkilöiden 10 408 ja ylempien toimihenkilöiden 15 242 markkaa. Toimihenkilöiden määrä tilastossa on vähentynyt vuodessa lähes 10 %, suhteellisesti eniten ovat vähentyneet tekniset toimihenkilöt 12 % ja vähiten ylempät toimihenkilöt 7 %.

Teollisuuden toimihenkilöiden tilastonimikkeittäiset lukumäärät ja kuukausiansiot elokuussa 1992 ja muutokset edellisestä vuodesta

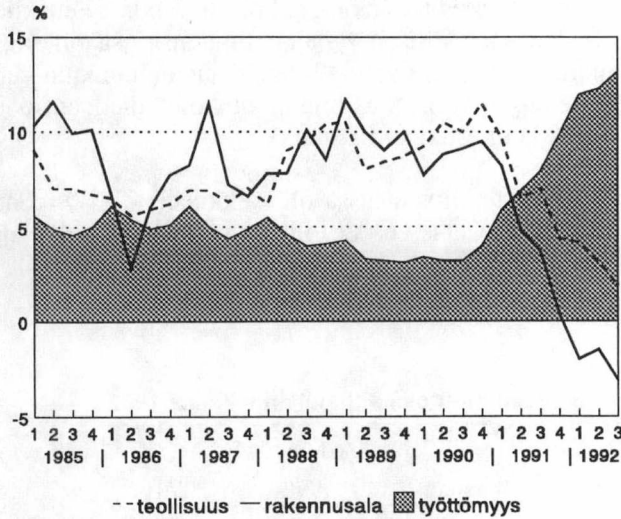
Tilastonimike	Lukumäärä	Kuukausiansio mk	%-muutos
Vaativa tuotesuunnittelu	3 637	16 193	-1,8
Erikoismyynti ja välillinen myynti	3 112	15 628	0,7
Käytön johto	4 099	14 787	1,4
Käytön valvonta	3 055	12 649	1,3
Tuotesuunnittelu	7 928	12 579	0,8
Välillinen työnjohto	2 563	12 264	0,8
Myyntityö	5 386	11 718	0,9
Tuotantotekninen suunnittelutyö	2 913	11 342	-0,4
Osasuunnittelu	7 340	10 774	0,2
Välitön työnjohto	13 438	10 732	2,2
Työn tekninen suunnittelu	3 736	10 059	0,4
Avustava laadunvalvonta ja tarkastus	3 122	8 798	1,0
Varastonhoito ja kuljetusten järjestely	1 982	8 629	0,8
Avustava suunnittelu ja piirtäminen	3 411	8 121	1,0
Osastosihteeri	4 219	8 083	0,8
Toimisto- ja avustava myynti	3 444	8 000	-0,1
Reskontranhoito ja varastokirjanpito	2 348	7 433	0,8
Yhteensä	133 137	11 286	1,2

Teollisuuden toimihenkilöiden kuukausiansiot koulutusasteen mukaan elokuussa 1992

Lähde:
Teollisuuden toimihenkilöiden palkat 1992; ilmestyy maaliskuussa

Teollisuustyöntekijöiden ansiot nousivat 1,9 %

Teollisuuden ja rakennusalan työntekijöiden tuntiansioiden muutokset edellisen vuoden vastaavasta neljänneksestä sekä työttömyysprosentti I/1985-III/1992

Teollisuustyöntekijöiden keskimääräinen säännöllisen työajan tuntiansio oli 48,69 markkaa heinä-syyskuussa. Ansio nousi edellisestä vuodesta 1,9 %, mutta laski edellisestä neljänneksestä 1,3 %. Miehillä tuntipalkka oli 51,15 ja naisilla 41,55 markkaa. Teollisuusaloittain ansioiden muutokset vaihtelivat. Eniten ansiot nousivat vuodessa kemianteollisuudessa 2,7 % ja paperiteollisuudessa 2,6 %. Kokonaistuntiansio oli teollisuudessa 51,70 markkaa, missä oli nousua 2,7 %.

Teollisuustyöntekijöiden lukumäärä on pienentynyt vuodessa 11 %, eniten tekstiiliteollisuudessa (20 %) ja huonekaluteollisuudessa (19 %) ja vähiten kemian ja metallien perusteollisuudessa (5 %).

Rakennusalan työntekijöiden keskimääräinen säännöllisen työajan tuntiansio oli vastaavasti 56,48 markkaa. Ansiot laskivat edellisestä vuodesta 3,1 % ja edellisestä neljänneksestä 2,2 %. Ansio oli keskimäärin lähes samansuuruinen kuin vuonna 1990. Kokonaistuntiansio, jossa on mukana yli- ja sunnuntaityökorotukset, oli rakennusalalla 57,73 markkaa, laskua 2,6 %. Miehillä kokonaistuntiansio oli 58,33 ja naisilla 42,94 markkaa.

Rakennusalan työntekijämäärä on pysynyt lähes saman suuruisena kuin edellisellä neljänneksellä, edellisestä vuodesta työntekijämäärä on laskenut 24 % ja huippuvuodesta 1989 työntekijämäärä on laskenut yli 40 %.

Ansiot ovat tehdyn työajan tuntiansioita, joissa ei ole mukana pakkolomien tms. aiheuttamia muutoksia.

Teollisuuden ja rakennusalan työntekijöiden säännöllisen työajan tuntiansiot 3. neljänneksellä 1992

Ala	Tuntiansio, mk			Muutos %	
	Miehet	Naiset	Yhteensä	2./92	3./91
Koko teollisuus	51,15	41,55	48,69	-1,3	1,9
metallituote ja kulkuneuvo	51,91	42,21	49,65	-0,4	1,2
paperi	52,88	46,01	51,67	-6,0	2,6
kemian	49,20	39,52	46,56	-2,4	2,7
puutavara	46,20	42,48	45,43	-0,3	2,4
tekstiili, vaatetus, nahka ja kenkä	44,01	36,14	37,76	-0,5	1,4
graafinen	52,14	45,09	49,41	-0,2	0,4
lasi, savi ja kivi	50,04	41,08	48,39	-0,3	2,0
metallien perus	54,97	48,66	54,22	-2,1	1,5
Koko rakennusala	57,06	42,26	56,48	-2,2	-3,1
talonrakennus	57,19	42,77	56,44	-1,8	-2,7
sähköasennus	61,06	44,08	60,94	-3,2	-2,2
maa- ja vesirakennus	49,01	37,15	48,86	-2,1	-2,5
maalaus	60,85	47,95	60,10	-0,5	-3,6

Lähde:
Teollisuuden ja rakennusalan työntekijöiden palkat 3.neljännes 1992, PALKAT 1993:3

Linja-autonkuljettajan tuntiansio 46,94 markkaa

Autoliikenteen säännöllisen työajan tuntiansio oli heinä-syyskuussa 46,38 markkaa, mikä oli lähes sama kuin vuotta aikaisemmin. Miehet ansaitsivat autoliikenteessä 46,56 ja naiset 41,48 markkaa. Autoliikenteen kokonaisansio, missä on mukana yli- ja sunnuntaiyökerotukset, oli 49,25 markkaa.

Autoliikenteessä oli 23 000 työntekijää, joista naisia oli 4 %. Työntekijämäärät ovat vähentyneet 11 % edellisestä vuodesta. Suurin ammattiryhmä autoliiken-

teessä oli linja-autonkuljettajat, yli 7 000 työntekijää. Heidän säännöllisen työajan tuntiansionsa oli 46,94 markkaa, joka oli vain 12 penniä enemmän kuin vuotta aikaisemmin. Naislinja-autonkuljettajien ansio oli 45,68 ja miesten 47,01 markkaa.

Kuorma-autoliikenteessä oli kaikkiaan 14 000 työntekijää, joista lähes 6 000 oli täysperävaunukuljettajia. Täysperävaunun kuljettajien tuntiansio oli 48,11 markkaa, missä oli laskua vuodessa 1,3 %.

Liikenteen työntekijöiden säännöllisen työajan keskituntiansiot ja niiden muutokset 3. neljänneksellä 1992

	Tuntiansio, mk			Muutos %	
	Miehet	Naiset	Yhteensä	II/92	III/91
Linja-autoliikenne	47,00	43,32	46,77	0,7	0,4
Linja-autonkuljettaja	47,01	45,68	46,94	0,6	0,3
Rahastaja	42,74	33,99	34,99	-1,1	0,6
Kuorma-autoliikenne	46,35	40,69	46,30	-0,7	-0,3
Täysperävaunukuljettaja	48,12	43,98	48,11	1,1	-1,3
Puoliperävaunukuljettaja	44,19	.	44,18	0,2	-2,8
Kuorma-autonkuljettaja	44,77	43,02	44,75	-1,3	2,2
Henkilöautonkuljettaja	42,20	37,53	41,91	-2,6	-2,7
Auton apumies	42,11	.	42,11	-1,4	1,0
Terminaalityöntekijä	43,09	.	43,18	-8,6	-13,2
Erikosautonkuljettaja	47,67	.	47,67	-7,6	-1,4
Ulkomaanliikenteenkuljettaja	49,84	.	49,84	-6,4	-3,1
Huoltokorjaamot	46,71	38,35	45,30	-0,6	0,3
Aputyöt	40,53	37,79	38,66	-0,6	-2,1
Raskaat aputyöt	42,34	40,46	41,63	-1,0	-0,3
Erittäin raskaat aputyöt	43,34	.	43,08	-0,6	-1,6
Ammattityöt	46,43	.	46,44	-0,2	0,2
Vaativat ammattityöt	49,10	.	49,09	-0,7	-0,4
Ahtaustyöntekijät	54,21	-7,7	4,6

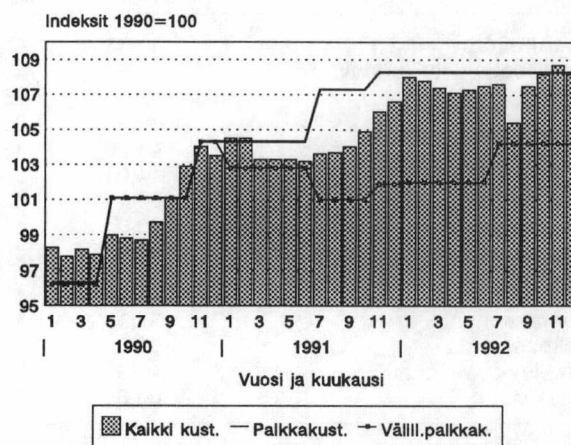
Lähde:
Liikenteen työntekijät 1992, 3.neljännes, PALKAT 1993:2

Kuorma-autoliikenteen kustannusindeksi

Kuorma-autoliikenteen kustannukset ovat nousseet joulukuussa 1992 vuotta aiemmasta 1,5 %. Vuodesta 1990 kustannukset ovat nousseet 8,2 %, kuljettajien palkkakustannukset ovat nousseet samana aikana 8,3 ja välilliset palkkakustannukset 4,2 %.

Lähde:
Kuorma-autoliikenteen kustannusindeksi

Kuorma-autoliikenteen kustannuskehitys Indeksit 1990 – 1992

Maataloustyöntekijöiden keskituntiansiot 36,91 markkaa

Heinä-syyskuussa oli maataloustyöntekijän säännöllisen työajan keskituntiansio 36,91 mk. Miehillä se oli 37,86 ja naisilla 31,79 mk. Edelliseen neljännekseen verrattaessa ansio nousi 2,2 prosenttia. Edellisen vuoden vastaavaan ajankohtaan verrattaessa nousu oli 2,4 prosenttia.

Vastaava kokonaiskeskituntiansio oli 37,60 mk. Miehillä 38,58 ja naisilla 32,26 mk. Muutos edellisestä vuodesta oli 0,9 prosenttia.

Lähde:
Maa- ja metsätyöntekijöiden palkat 3. neljännes 1992, PALKAT 1992:37

Työn laadun mukaan tarkasteltaessa miehillä korkein kokonaistuntiansio oli etumiehinä ja työnjohtajatehtävissä toimivilla 50,44 mk, matalin sekatoissa 33,87 mk. Myös naisilla matalin kokonaistuntiansio oli sekatoissa 28,38 mk. Eniten he ansaitsivat vastaavassa eläintenhoitotyössä 45,80 mk.

Maataloustyöntekijöiden määrä heinä-syyskuun tilastossa oli 7 038, josta miehiä oli 5 860 ja naisia 1 178.

Valtion tuntipalkkaiset vähentyneet voimakkaasti

Valtion tuntipalkkaisten työntekijöiden lukumäärä, 9 783 syyskuussa 1992, on laskenut noin 10% syyskuusta 1991. Vähennystä oli vielä vuoden 1992 toukokuustakin 2,3%. Miesten vähennys oli 2,1 ja naisten 4,2% vuositasolla.

Säännöllisen työajan tuntikeskiansio oli 49,03 mk, jossa nousua edellisen vuoden vastaavasta neljänneksestä 1,8% ja toukokuusta 1992 0,7%. Miesten ansiot nousivat vastaavasti 1,9 ja 0,7% sekä naisten 1,2

ja 0,2%. Kokonaistuntikeskiansio kasvoi vuositasolla 4,1% ja edellisestä neljänneksestä 0,8%.

Osittain ansionnousut ovat mm. toimirakenteen muutoksista johtuvia. Henkilöstösopistukset saattavat kohdistua eri tavalla eri henkilöstöryhmiin. Seuraavassa taulukossa on tarkasteltu työntekijöiden lukumäärän ja säännöllisen työajan tuntikeskiansion muutoksia toukokuusta 1992 suurimmissa ammattiryhmissä.

Valtion tuntipalkkaisten lukumäärät ja säännöllisen työajan tuntiansiot syyskuussa 1992

Ammattiryhmä	Lukumäärä	Tuntiansio		
		muutos-% toukokuusta 92		muutos-% toukokuusta 92
Ammattiryhmät yhteensä	9 783	-2,3	49,03	0,7
Muu maa- ja vesirak. ja kunnossapitotyö	644	15,6	42,20	3,3
Mittausteknikot ja kartoittajat	296	-5,7	45,85	3,3
Puhelin- ja linja-asentajat	2 609	19,5	50,99	2,5
Avustavat selvitystyöntekijät	160	-	49,58	1,4
Hitsaajat ja kaasuleikkaajat	167	1,2	54,72	1,2
Kirvesmiehet	159	2,6	58,62	1,1
Muu kone- ja rak.metallityö	118	-7,1	53,90	1,1
Rakennustyön aputyöntekijät	175	3,6	43,69	0,8
Siivoojat	280	-3,1	39,20	0,4
Kon.asettajat,koneistajat,työkal.tek.	297	-1,7	53,85	0,3
Levysepät	124	1,6	57,77	0,2
Tele- ja elektroniikka-asentajat	127	-21,6	47,43	-0,0
Varastotyöntekijät	138	-6,8	45,12	-0,2
Erityisalojen ins. ja teknikot	102	-51,4	53,82	-0,3
Puutyöntekijät ym.	615	-0,3	51,63	-0,6
Sähköasentajat	355	-10,6	53,02	-0,9
Maalaus- ja lattianpääll.työntekijät	143	1,4	52,38	-1,0
Muut talonrakennustyöntekijät	134	6,3	44,21	-1,2
Koneenasentajat ym.	672	-38,7	49,59	-1,4
Koneen- ja moottorinkorjaajat	135	-12,9	49,54	-1,5

Seurakuntien viranhaltijoiden kuukausiansio nousi 0,5 %

Elokuussa 1992 evankelisluterilaisten seurakuntien palveluksessa oli 8 822 viranhaltijaa, joista kokoaikaisia oli 8 356 ja sivutoimisia ja osa-aikaisia 466. Kokoaikaisien viranhaltijoiden määrä on kasvanut noin 2 % vuodesta 1989.

Kokoaikaisien viranhaltijoiden kuukausiansio ilman ylitöitä oli 9 750 mk. Miehet ansaitsivat 11 114 ja naiset 8 639 mk. Naisten ansioiden osuus miesten ansiosta oli noin 78 %.

Viranhaltijoiden kuukausiansio nousi edellisestä vuodesta 0,5 %. Kun ansioiden kehitystä verrataan hintojen kehitykseen vastaavana ajankohtana, seurakuntien viranhaltijoiden ansiot reaalisesti laskivat 1,8 %.

Naisten kuukausiansio alle keskimääräisen kaikissa ikäryhmissä

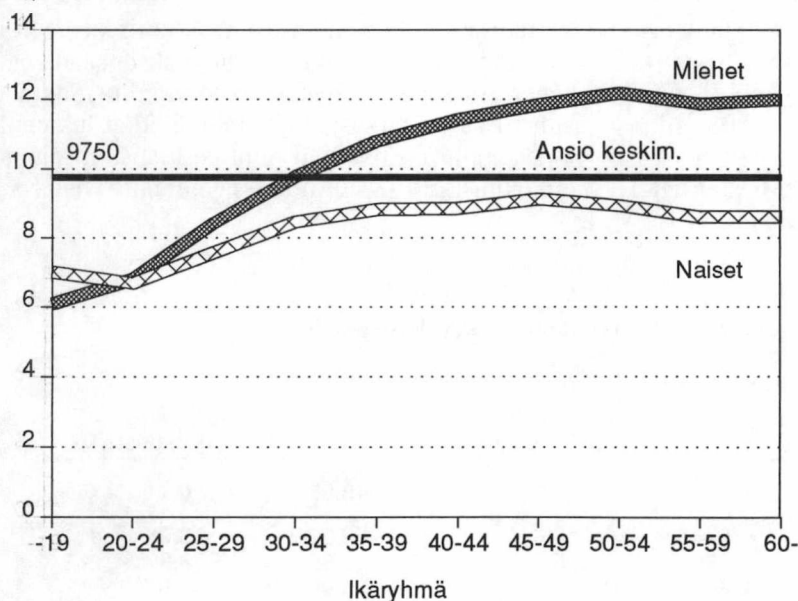
Henkilöstöstä 61 % oli yli 30-vuotiaita. Sukupuolen mukaan ei ikärakenteessa ollut huomattavia eroavuuksia.

Seurakuntapappeja oli 1 696, joista oli naisia n. 21 %. Miehet ansaitsivat keskimäärin kuukaudessa 13 915 mk ja naiset 12 117 mk.

Kirkkoherroina toimi 587, joka on lukumääräisesti suurin ryhmä seurakuntapapeista. Naisia oli kirkkoherroista alle kymmenen. Kirkkoherrojen keskimääräinen kuukausiansio ylitöineen oli 16 068 mk.

Seurakuntapappien lisäksi muissa papin ja teologin tehtävissä palveli 249, joista naisia oli 144. Miesten kokonaisansiot olivat 12 789 mk ja naisten 11 833 mk.

Ansiot, 1000 mk/kk

Seurakuntien viranhaltijoiden kuukausiansio ikäryhmittäin elokuussa 1992

Seurakuntien viranhaltijoiden kokonaisansioiden kehitys 1989–1992

Vuosi	B-kanttori		Diakoni		Nuorisiohjaaja		Seurakuntamestari	
	Miehet	Naiset	Miehet	Naiset	Miehet	Naiset	Miehet	Naiset
1989	8 669	8 351	7 353	7 392	6 831	6 704	6 459	6 317
1990	9 526	9 120	8 172	8 061	7 634	7 447	6 942	6 753
1991	10 091	9 794	8 684	8 633	8 146	7 988	7 651	7 740
1992	10 057	9 870	8 760	8 637	8 091	7 958	7 637	7 547

Seurakuntien työsuhteisten keskimääräinen kuukausiansio laski 1,2 %

Kesäkuussa 1992 seurakuntien palveluksessa oli 2 088 työsuhteista kuukausipalkkaista sekä 1 140 sivutoimista ja osa-aikaista palkansaajaa. Lisäksi seurakunnat työllistivät 954 kesätyöntekijää, joista kokoaikaisia oli 755. Kokoaikaisten työsuhteisten palkansaajien määrä on laskenut 6,9 % vuodesta 1989 lähtien.

Työsuhteisten palkansaajien keskimääräinen säännöllisen työntekijän ansio oli 7 335 mk. Miehillä ansio oli 7 770 mk ja naisilla 7 168 mk. Naisten ansioiden osuus miesten ansioista oli 92 %.

Keskimääräinen säännöllisen työntekijän ansio laski edellisestä vuodesta 1,2 %. Reaalisesti ansiot laskivat 3,8 %.

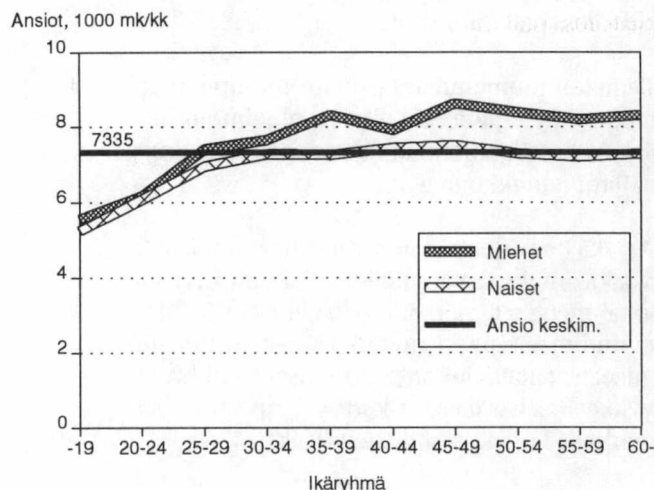
Hautausmaan kesätyöntekijöiden kuukausiansio 5 355 mk

Seurakunnat palkkasivat kesätyöntekijät lähinnä hautausmaan hoitotehtäviin, rippikoululeirien yms. huoltohenkilöstön tehtäviin ja ammattiin harjoittelutehtäviin. Kesätyöntekijät ovat ikärakenteeltaan nuoria, noin 70 % tästä henkilöstöstä on alle 25-vuotiaita.

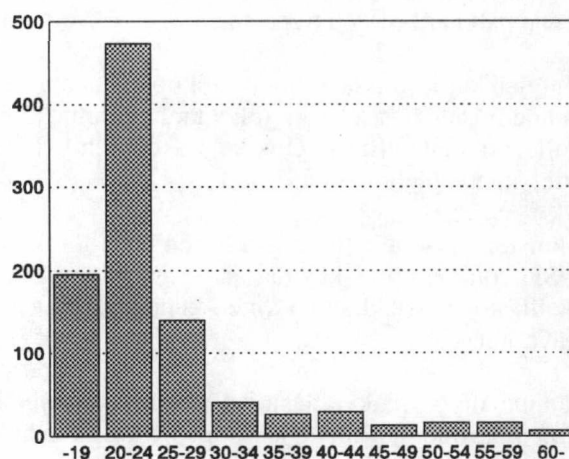
Tiedot evankelisluterilaisten seurakuntien palkansaajista kerää vuosittain kirkon sopimusvaltuuskunta. Vuonna 1992 oli seurakuntatalouksia yhteensä 470. Yksittäisiä seurakuntia oli 600. Tutkimusajankohta on työsuhteisten osalta kesäkuu ja virkasuhteisten osalta elokuu.

Seurakuntien palkkatilasto ilmestyy kesäkuussa Voittoa tavoittelemattomien yhteisöjen palkat -julkaisussa.

Seurakuntien työsuhteisten kuukausiansio ikäryhmittäin kesäkuussa 1992

Seurakuntien kesätyöntekijöiden lukumäärät ikäryhmittäin 1992

Kokoaikaisten kesätyöntekijöiden lukumäärät ja kuukausiansiot kesäkuussa 1992

Ammatti	Säännöllisen työntekijän ansio		Kokonaisansio	
	Miehet	Naiset	Miehet	Naiset
Hautausmaan kesätyöntekijä	5 285	5 396	5 285	5 396
Keittiöapulainen	..	6 248	..	6 306
Kesäteologi	5 903	6 064	5 932	6 122
Nuorisotyönohjaaja	5 393	5 323	5 421	5 342
Teologiharjoittelija	5 341	5 418	5 341	5 418
Yhteensä	5 708	5 964	5 737	5 993

Uusi PALKAT-mikro-ohjelmisto asiakaspalvelua tehostamaan

Palkkatilastoissa taulukoidaan perinteisesti isokoneympäristössä. Isokone käsittelee tehokkaasti suuria tietokantoja kuten rekisteripohjaisia palkkatilastoja.

Taulukointiohjelmistot ovat monipuolisia, mutta käyttäjältä vaaditaan ohjelmointitaitoja ja hyvää ohjelman osaamista, ennenkuin haluttu taulukko syntyy.

Asiakaspalvelussa tämä merkitsee sitä, että asiakas maksaa vähintään 2–3 tunnin työstä, joka menee ajojen käynnistämiseen, ohjelmointiin, taulukon muokkaamiseen, tulostamiseen tai taulukon siirtämiseen mikrolevykkeelle. Lisälaskua kertyy helposti 1 000 markkaa konekustannusten lisäksi.

Taulukointi siirtyy mikroille

Mikrojen valtava kehittyminen on tehnyt mahdolliseksi käsitellä melko suuria aineistoja mikroilla kohtuullisen nopeasti. Vaikeutena on ollut se, ettei markkinoilla ole tietokantaohjelmistoja, jotka sellaisenaan sosisivat palkkatilastojen tarpeisiin.

Nyt on palkkatilastoissa kehitetty ulkopuolisten asiantuntijoiden kanssa sovellus, jolla taulukoinnin siirto mikroille on mahdollista. Ohjelmisto on tehty Paradox-tietokantaohjelmistolla.

Ohjelmistoa on sovellettu kunnalliseen henkilökisteriin. Sitä on helppoa käyttää ja se soveltuu hyvin palkkatilastojen asiakkaitten kuten kuntien ja järjestöjen käyttöön.

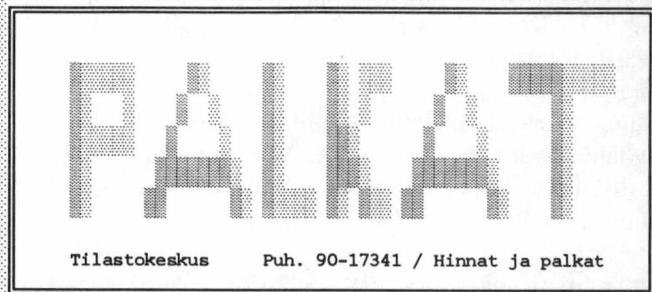
Siirrämme myös palkkatilastojen oman taulukoinnin osittain mikroille, jolloin pystymme nykyistä edullisempiin asiakashintoihin.

Ohjelman ydin on helppokäyttöinen taulukointiohjelma

Hieman liioitellen voi sanoa, että jos hallitsee tukkimiehen kirjanpidon osaa käyttää "Palkat"-mikrosovellustakin. Taulukointi perustuu kolmeen perustekijään: Menetelmän valintaan, taulukon rivi-, sarake- ja kohdemuuttujan valintaan sekä aineiston rajaukseen. Valinnat toteutetaan pääsääntöisesti valikoista näppäinpainalluksella.

Kun valinnat on tehty, menetelmä käynnistetään ja näytölle syntyy taulukko, johon on esimerkiksi laskettu lukumäärät, keskiarvot, minimi, maksimit ja palk-

TILASTO-OHJELMISTO

kojen hajonta. Operaatio kestää taulukon ja aineiston suuruudesta riippuen muutamasta sekunnista minuutteihin. Sovellukseen on poimittu yli 50 erilaista tietoa tai luokitusta kunnallisesta henkilökisteristä. Vaihtoehtoja on kunnan toimintayksiköstä erilaisiin aluejakoihin, palkkaluokasta kunta-alan hinnoitteluun, ammattinimikkeestä tutkintotietoihin sekä palkka- ja työaikatietoja. Kaikki luokitukset ovat selväkielisiä ja liitettävissä näppäimen painalluksella taulukoihin.

Ohjelmistossa on 4 perusmenetelmää

Ohjelmistossa on seuraavat menetelmät:

1. Suorajakauma, jolla saadaan lukumäärä-, prosentti- ja summajakauma kahden rivimuuttujan esimerkiksi sukupuolen ja koulutusasteen mukaan.
2. Keskiarvo, jolla lasketaan lukumäärät, keskiarvo, minimi- ja maksimiarvo sekä hajonta kahden rivimuuttujan ja yhden kohdemuuttujan suhteen. (kohdemuuttuja on tieto, johon taulukointi kohdistetaan esim. ikä tai kokonaisansio)
3. Ristiintaulukko, jolla lasketaan lukumäärät, keskiarvot ja summat kahden rivimuuttujan, yhden sarakemuuttujan ja yhden kohdemuuttujan suhteen. Tuloksena on 3 taulukkoa, joista näkyvät erikseen lukumäärät, keskiarvot ja summatiedot
4. Fraktiilijakauma, jolla saadaan lukumäärä, keskiarvo sekä kolmea fraktiilipistettä vastaavat havaintoarvot kahden rivimuuttujan ja yhden kohdemuuttujan suhteen. Halutessaan voi taulukon pohjana olevaa tietokantaa vielä selata tietue tietueelta, ja tutkia tulokseen vaikuttaneita tekijöitä.

Taulukot on mahdollista tulostaa kirjoittimelle, näyttölle tai mikron levyille jatkokäsittelyä varten. Tulos on suoraan siirrettävissä mm. Quattro, Lotus, Symphony tai ASCii-muotoon.

Jos haluaa muokata taulukoita tekstinkäsittelyllä, teksturin voi käynnistää suoraan sovelluksesta, jottei istuntoa tarvitse keskeyttää.

Sovellus sisältää kunnallisen virkaluettelon

Sovellukseen on viety kunnallinen virkaluettelo. Luettelosta selviää miesten ja naisten kokonaisansiot sekä palkkaluokkajakauma virkanimikkeittäin. Tähän saakka virkaluettelo on saanut julkaisuna, mutta nyt myös koneellisessa muodossa. Jatkossa sovellukseen liitetään myös muilta sektoreilta kerättyä tietoa taulukkomuodossa.

16110 Kanslisti 1991

C/Y	Lukumäärä			Kokonaisansio, mk/ kk		
	Yhteensä	Miehiä	Naisia	Yhteensä	Miehet	Naiset
***	7 021	103	6 918	7 405	7 032	7 410
Muu	40	4	36	6 894	0	0
Y15	1	0	1	0	0	0
Y17	3	1	2	0	0	0
Y18	2	0	2	0	0	0
Y19	58	1	57	6 213	0	0
Y20	1	0	1	0	0	0
Y21	1 256	19	1 237	6 913	6 487	6 920
Y22	3 155	52	3 103	7 332	7 102	7 336
Y23	1 756	22	1 734	7 678	7 284	7 683
Y24	594	4	590	7 947	0	0
Y25	123	0	123	8 218	0	0
Y26	25	0	25	8 545	0	0
Y27	6	0	6	8 870	0	0
Y28	1	0	1	0	0	0

23494 Kunnansihteeri 1991

C/Y	Lukumäärä			Kokonaisansio mk/ kk		
	Yhteensä	Miehiä	Naisia	Yhteensä	Miehet	Naiset
***	243	132	111	13 359	13 622	13 047
Muu	1	1	0	0	0	0
Y27	1	0	1	0	0	0
Y29	1	0	1	0	0	0
Y30	2	0	2	0	0	0
Y31	6	2	4	10 864	0	0
Y32	9	3	6	10 950	0	0
Y33	40	19	21	11 941	11 714	12 146
Y34	61	31	30	13 041	12 920	13 165
Y35	64	33	31	13 670	13 725	13 612
Y36	31	20	11	14 410	14 302	14 606
Y37	19	16	3	15 491	0	0
Y38	6	5	1	17 260	0	0
Y39	1	1	0	0	0	0
Y41	1	1	0	0	0	0

Ohjelmisto sopii erityisesti kunnille

Sovellusta käytetään siis palkkatilastojen omassa taulukoinnissa, mutta se soveltuu yhtä hyvin asiakkaille. Erityisesti se käy kunnille ja kuntainliitoille. Näillä on mahdollisuus saada toimittamansa palkkatilastoaineisto takaisin Paradox-tietokantana. Samalla tarjoamme ohjelmistoa tietokannan käsittelyyn.

Muuta käyttöä rajoittaa salassapitosäännökset. Näissä tapauksissa aineistoista poistetaan henkilön ja kunnan tunnistetiedot, jottei yksilöä voida tunnistaa myöskään muiden tietojen perusteella.

Laitevaatimukset

Toimitus sisältää Paradox 4.0 runtime version. Ohjelmisto edellyttää vähintään 386/25 prosessorilla varustetun mikrotietokoneen ja 4 MB muistia. Ohjelma, sovellus, luokitukset ja tietokannat vaativat vähintään 10 MB tyhjää levytilaa.

Ohjelmistoa testataan helmi-maaliskuu. Tuotantokäyttöön se otetaan v. 1992 lokakuun aineiston valmistuttua.

Lisätietoja ohjelmistosta antaa Tilastokeskuksesta suunnittelija Eero Koljonen. Puh. (90) 1734 3467.

Hinnat

Raaka-aineiden maailmanmarkkinahinnat - HWWA-indeksi

HWWA-indeksillä (1975=100) pyritään mittaamaan ensisijaisesti läntisten teollisuusmaiden raaka-ainetuonnin kustannuskehitystä.

HWWA-indeksiin sisältyvät hyödykkeet ja niiden painoarvot määräytyvät sen mukaan, mikä niiden osuus on läntisten teollisuusmaiden raaka-ainetuonnista. Nykyinen painorakenne määräytyy vuosien 1974–1976 tuonnin rakenteen mukaan. Hintojen perusvuotena käytetään vuotta 1975.

HWWA-indeksi vastaa kysymykseen paljonko perusajanjakson raaka-ainekori on tarkasteluajankohtaan mennessä kallistunut tai halventunut. HWWA-indeksissä käytetään valuuttayksikkönä USA:n dollaria.

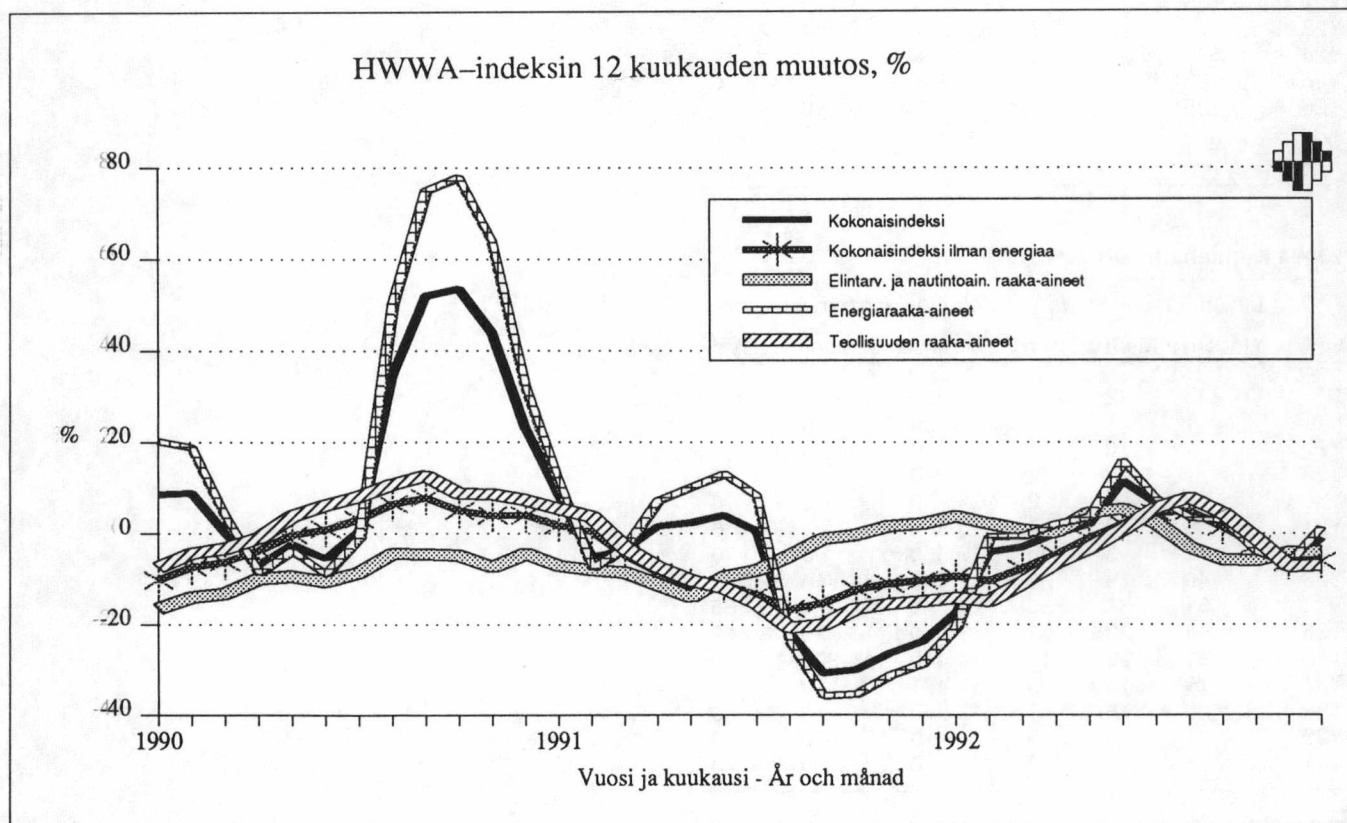
HWWA-indeksin kaikki pääsarjat olivat loppuvuodesta 1992 laskussa verrattuna edellisen vuoden vastaavaan ajankohtaan. Eniten olivat laskeneet teollisuuden raaka-aineet ja energiaraaka-aineet – molemmat noin seitsemän prosenttia edellisestä vuodesta.

HWWA-indeksin 1975=100 painot hyödykeryhmittäin, %

Kokonaisindeksi	100.0
* Elintarvikkeiden ja nautintoaineiden raaka-aineet	15.9
– viljat	4.7
– öljysiemenet, kasvisöljyt	2.9
– juomat, tupakka, sokeri	8.3
* Teollisuuden raaka-aineet	20.9
– maa- ja metsätalousperäiset raaka-aineet	10.1
– ei-rautametallit	6.1
– rautamalmi ja teräsromu	4.7
* Energiaraaka-aineet	63.2
– kivihilli	5.5
– raakaöljy	57.7

HWWA-indeksin pistelukuja julkaistaan kuukausittain Tilastokeskuksen Tuottajahintaindeksit-julkaisussa.

HWWA-indeksin 12 kuukauden muutos, %

Indeksitaulukko

	IV/92	vuosimuutos %
ANSIOTASOINDEKSI 1985=100*	160,9	0,8
Tuntipalkkaiset	160,2	0,0
Kuukausipalkkaiset	161,2	1,2
Teollisuus	160,0	1,1
Työntekijät	162,2	1,1
Toimihenkilöt	156,2	1,1
Talonrakennustyöntekijät	150,1	-3,9
Tukku- ja vähittäiskauppa	166,4	1,2
Kuljetus	164,2	0,2
Rahoitus	168,7	0,5
Kunta	159,5	1,4
Tuntipalkkaiset	160,7	0,6
Kuukausipalkkaiset	159,4	1,5
Valtio	161,6	1,1
Kuukausipalkkaiset	161,8	1,1
Yksityinen sektori	161,1	0,6
Tuntipalkkaiset	160,2	0,0
Kuukausipalkkaiset	161,7	1,1
REAALIANSIOINDEKSI 1975=100	128,3	-1,7
	III/92	vuosimuutos %
ASUNTOJEN HINTAINDEKSI 1983=100	146,1	-19,0
Pääkaupunkiseutu	127,0	-25,0
Muu Suomi	157,2	-15,8
JULKISTEN MENOJEN HINTAINDEKSI 1985=100*		
Valtiontalous	140,7	1,6
Kunnallistalous	146,8	1,0
	Tammikuu 1993	Vuosimuutos %
KULUTTAJAHINTAINDEKSI 1990=100	109,1	2,9
Ravinto	102,7	-1,0
Asuminen, lämpö ja valo	102,8	0,8
Liikenne	112,3	6,8
ELINKUSTANNUSINDEKSI 1951:10=100	1354	2,6
RAKENNUSKUSTANNUSINDEKSI 1990=100	100,4	-1,2
Työpanokset	106,0	4,0
Tarvikepanokset	97,0	0,6
TUKKUHINTAINDEKSI 1985=100	116,5	3,2
Kotimaiset tavarat	116,9	1,6
Tuontitavarat	115,6	7,5
VIENTIHINTAINDEKSI 1985=100	114,7	4,3
TUONTIHINTAINDEKSI 1985=100	107,2	8,9
TEOLLISUUDEN TUOTTAJAHINTAINDEKSI 1985=100	114,4	3,0
KOTIMARKKINOIDEN PERUSHINTAINDEKSI 1985=100	113,9	1,9
KUORMA-AUTOLIIKENTEN KUSTANNUSINDEKSI 1990=100	110,2	2,1
LINJA-AUTOLIIKENTEN KUSTANNUSINDEKSI 1990=100	111,4	3,4

* Ennakkotieto

PL-PB 504
00101 Helsinki-Helsingfors

Postitus 2 Ik kirje

PMM
Sopimus
00100/693

SVT Suomen Virallinen Tilasto
Finlands Officiella Statistik
Official Statistics of Finland

Statistics Finland

Wages and salaries
1993:4

Tiedustelut – Förfrågningar – Inquiries:

Palkat:

Anna-Leena Wickstrand

Hinnat:

Arja Kinnunen

(90) 17 341

Palkanlisät kasvattavat keskiansioeroja!

Tämä käy ilmi juuri ilmestyneestä PALKKATILASTO 1991/92 julkaisusta, jossa tänä vuonna tarkastellaan miesten ja naisten välisiä tulo- ja palkkaeroja.

Julkaisussa on tietoja sekä julkisen että yksityisen sektorin palkansaajien lukumäärästä ja keskiansioista, toimialan, sukupuolen, koulutuksen ja ammattiryhmän mukaan.

Lisäksi mukana on katsaus kuntasektorin työvoimakustannustutkimukseen ja tulopoliittisiin sopimuksiin sekä ansiokehitykseen viime vuosina.

Julkaisun hinta 150 mk

Tilaukset:

puhelinmyynnistämme
telefaxilla

(90) 1734 2011 tai
(90) 1734 2474

Julkaisujen myynti:

Försäljning:

Hinta – Pris

Tilastokeskus
PL 504
00101 Helsinki
Puh. (90) 173 41

Statistikcentralen
PB 504
00101 Helsingfors
Tel. (90) 173 41

30 mk

ISSN 0784-8374
= Palkat
ISSN 0789-2462